

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

17:42	18:41	19:10	תל אביב
17:40	19:44	19:15	ירושלים
17:40	18:39	19:09	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

רבי אברהם אהרונוביץ'

כל הבריאה כולה צועקת שהקב"ה ברא ומנהל את העולם...

דור הפלגה

פרשת שבוע זה, הינה פרשה יסודית מאוד בדברי ימיה של היהדות, ובעצם מלווה את לידת זהותנו הראשונית כיהודים. אברהם אבינו – הוא אבי האומה והיהודי הראשון עלי חלד, חצב בסלע וחקק באבן, נאבק ונלחם, עלה והתעלה, סולל עבור כולנו את הדרך ומתווה את נתיב החיים של יהודי.

הנסיון, הוא הנושא הרגיש והמרגש כאחד בחיי היהודי. הרגיש – כי הנסיון הוא מבחן, הוא בא דווקא בעת קושי, נראה שהוא מתייבצ דווקא כדי 'לתקוע', לעצור, כביכול לחבל בהצלחה הרוחנית של היהודי. אך הנסיון הוא גם ובעיקר מרגש, כי בעצם הוא מנוף, מקפצה של ממש.

היצר, אויבנו משכבר הימים, לא רק מציב בפנינו את הנסיון ומנסה להפילנו ברשתו, הוא גם מציג בפנינו מצג שווא, שהנסיון מוכיח עד כמה אנו חלולים ונוחותים, מעוטי ערך ופעוטי דרגה. 'אם עוד יש לך נסיון ללכת לשיעור היומני, אומר היצר ומחייך חיוך שטני, 'משמע טרם זכית לעבור את הסף הראשוני בלימוד התורה'...

האמת, היא כמובן הפוכה. הנסיון הוא מתנה יקרת ערך, הניתנת דווקא לבעלי היכולת שיש לבורא עולם אמון בהם, והוא חפץ להעניק להם הזדמנות נדירה להתקרב אליו בצעד ענקי, ברגע אחד. למרות שהנסיון קשה, לפעמים מייסר, נראה בלתי עביר, בעצם הוא 'מקפצה'. ביום יום, לטפס במדרגות הרוחניות זה עמל רב, דורש יגיעה אינסופית, מצריך זמן והתגברויות רבות. ואז בא הנסיון – ומאפשר קפיצה של כמה מדרגות ביום אחד, התעלות בכמה רמות ברגע אחד של התגברות!

לבוא, אתה אצלי מעבר לזמן. שמעו מעשה נורא. יום אחד אני הולך לירושלים, ליד מחנה שנלר ושם פניתי לרח' יוסף בן מתתיהו, פגשתי זקן אחד ושאלתי אותו מה השעה. הבטתי אחרי האיש לא ראיתי כאלה פנים מאירות בחיי! הצטערתי שלא ביקשתי ממנו ברכה... והנה באתי לבית של רבי אברהם, ומה הוא אומר לי? שלום עליכם! והוסיף: אפשר אתה מדבר בדרך עם אנשים גדולים ואתה לא יודע עם מי אתה מדבר? וסיפר לי שפעם ישב בעל התולדות בבהמ"ד, בא זקן ודיבר עימו, לאחר מכן בא הבעש"ט ואמר לו: אילו היית יודע שאלהו הנביא דיבר עמך כמה היית שמח.

הוא היה אומר: **אני קשור לבורא עולם קשר אחד באופן שרגע אחד אינו שוכח את בורא עולם**, אדם אוכל ושותה מדבר עם אנשים, אבל רבי אברהם כל הזמן בראשו ואהבת את ה' אלוך בכל לבבך ובכל נפשך... ואמר לי, **מאז שאני ילד לא שכחתי את בורא העולם**.

אחותי, לפני חתונתה היתה רגילה להתעלף לפתע פתאום. היה אז בין הזמנים, נסעתי לרבי אברהם זצ"ל לקבל ברכה. רבי אברהם אמר לי מה אתה בא אלי, יש לך בב"ב האדמו"ר ממכנובקה איש אלקים קדוש, אמר לי הוא אדם גדול יש לי קשר איתו מרחוק! שאלתי איך יש קשר מרחוק... ואמר יש דברים שא"א להסביר.

כיון שאמר לי רבי אברהם ללכת לרבי מכנובקה לבקש עבור אחותי, מיד למחרת שאלתי היכן ביהמ"ד מכנובקה, הראו לי, אחר התפילה דיברתי עם השמש אמרתי לשמש שאני רוצה ברכה מהרבי נכנסו לאדמו"ר והגבאי מספר לו באידיש, אמר לי מה השם שלו, בירך, אמר לי הגבאי אם האדמו"ר שאל מה השם שלך תהיה רגוע. עד היום היא בריאה ב"ה, ושוב לא התעלפה פעם אחת.

בואו נראה לאיזה דרגות עליונות נשגבות אפשר להגיע ע"י קדושה וטהרה, שנזכה ללמוד מהצדיקים ללכת בדרך ה' אמן.

שבוע היה יום הפטירה של מורי ורבי קודש הקדשים, צדיק יסוד עולם, איש אלוקים קדוש ונורא, רבי אברהם אהרונוביץ זע"א מירושלים, שזכיתי להיות מקורב אצלו. מאז שהייתי בישיבה בירושלים תמיד כשהייתי נוסע לישיבה הייתי עולה אליו. הוא היה גר בבתי אורנישטיין בירושלים, בתמונה שלו רואים את פניו המאירות פני מלאך.

הייתי חוזר לשבתות הביתה וחוזר ביום ראשון לישיבה. יום אחד אני בא מב"ב לירושלים, דודי [היה עובד אז ביהלומים היום הוא מתמיד גדול לומד מהבוקר עד הערב] נתן לי שלוש מאות לירות לתת לרבי אברהם, זה היה מספיק לו לשבוע ימים. אני הולך לרבי אברהם, יש שם חומה וקשת גדולה בכניסה לבתי אורנישטיין, אני רואה אותו עומד בפתח הבית שלו מסתכל לכיוון שלי, התקרבתי אליו ואמר לי: מהבוקר לא היה לי כסף למכולת, אמרתי וחשבתי לעצמי מי יהיה השליח להביא לי כסף, והנה זה אתה ובירך אותי. אותו יום היתה לי סייעתא דשמיא נפלאה מאד ושמחה עצומה.

אחד המאפיינים שלו שתמיד היה שמח, והיה מלא ביטחון בה' ואמונה, ואמר לי תמיד "כי בשמחה תצאו" **שעל ידי שמחה יוצאים מכל הבעיות**. והנה יום אחד הוא היה עצוב, לא רצה לספר לי, לחצתי עליו ואמר לי יש תלמיד בישיבה שלכם שצילם אותי לא אכפת לי שצילם אותי אבל אני יודע (ברה"ק) שהוא עושה מסחר בתמונה שלי, אמרתי לו הוא בטח לא יודע שגרב מקפיד, הבטחתי לו שאני ידבר איתו, התקשרתי אליו הבחור נבהל ובא לבקש סליחתו.

גיסי התחתן בירושלים, כשנסעתי לירושלים הלכתי אליו. בסוף ימיו הוא סבל מאד מהרגליים, אשתו נפטרה כבר ובאותו זמן היה גר אצל בתו היא היתה צדקת, והיתה סוגרת את השער כדי לשמור עליו, ואני ממחר שלא אספיק, חשבתי לעצמי מתוך הדחק מחשבה מזוהה בלב, **אולי אומר שבבא סאלי שלח אותי כדי שהיא תכניס אותי**, לא תכננתי לשקר חלילה אבל הדחק מציא המצאות שחלפו בראש, והנה היא פותחת לי את הדלת, איך שאני נכנס אומר לי: **שלום עליכם, בבא סאלי שלח אותך אצלי?** גם בשעות שלא קיבל קהל היה תמיד אומר לי כל שעה אתה יכול

מתוך דרשות השבועיות של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 רח' המכבים 108 בני ברק

רגע חושבים עמ' 4

פרשת שבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מלחמה בדרך ל'חורבה'

גם את החצר, צובאים על הפתחים וממלאים את החלונות... הוא תפס לעצמו עמדת האזנה נוחה, ועשה אוזניו כאפרכסת. אכן, הקול הצלול והבהיר, המתוק והיציב, החזק והנפלא של 'יסל'ה, הוא בדיוק כמו באגדות. 'יש לו משהו שאין לאף אחד אחר', קבעו החושים המוסיקליים שלו, שעה שהמיית קולו של 'יסל'ה וצילי סלסוליו כובשים כל נים בנשמתו, מרגשים אותו עד דמעות...

ההתרגשות הזו זעזעה אותו, הניעה בנפשו את אמות הסיפים. 'להתרגש מחזנות?' - נוף בעצמו, 'היעלה על הדעת? והרי ההתרגשות הזו בהכרח תבוא על חשבון התרגשות מדף הגמרא! זהו, בשביל חזן אחד עוזבים את הגמרא ומחליפים אותה בקול טנור - מרגש ככל שיהיה?'

הוא ירד מהמקום אותו תפס בדי עמל, ובצעדים בוטחים החל חוזר לכיוון 'מאה שערים', בפעם השניה באותו היום... 'יסל'ה הוא אכן חזן רם דרג', לחש לעצמו, 'אין ספק שזו הזדמנות חד פעמית לשמוע אותו... אבל דף הגמרא חשוב יותר, מושך יותר, מרגש הרבה יותר...' הרהר, ושב ורץ כל הדרך עד לסטנדר המתקלף, חוזר ושוקע בסוגיית 'מודה במקצת ואחר כך באו עדים'...

שנה חולפת ועוד שנה, עשרות שנים חלפו. אותו אברך לא מוכר קם והיה לגדול הדור, פוסק בקנה מידה עולמי שכל היהדות חרדה למוצא פיו. חלפו כשבעים שנה מאז אותו מאורע, עד ששב וחלף בחצר בית הכנסת 'החורבה' עם חתנו, כשהוא מצביע על בית הכנסת, ממקד מבטו במקום בו עמד באותו יום השבת, וקורא בהתרגשות ובהתעוררות רבה: 'ברוך ששעה לי נס במקום הזה...' אחרי רגע של תדהמה, הוסיף והסביר היה גדול ספורות אך משלטלות: 'תאמין לי, הנסיון היה גדול מאוד: רוב ההמונים לא הבינו במוזיקה, לא ידעו מהי עוצמתו של 'יסל'ה... הם באו כי כולם באו, הם באו בשל ההמון הרב, מיעוטם הגיעו מתוך הבנה מעמיקה מהי משמעות קולו של 'יסל'ה, אחד מהם הייתי אני...'

ואחרי שכבר שמעתי, והאזנתי, והתרגשתי - לא היה קל לעזוב את המקום ולברוח לדף הגמרא. אבל זה היה הנס שלי, שהצלחתי להתגבר ולברוח!

ביותר בעולם השירה היהודית, שבו החושים הללו נדרכו, צפו וניעורו לחיים. הספסל עליו ישב, מעודו לא היה עד למאבק איתנים שכזה, כמו שהתחולל בנפשו באותה שבת בשעת בוקר היתה בו נימה אחת, עקשנית ומרובעת משהו, שלחשה באומץ: 'נו, וכי בשביל קטע חזנות לעזוב את סוגית מודה במקצת? וכי 'יסל'ה מעניין יותר מדף הגמרא האהוב?'

מאיך, קול אחר, עקשן לא פחות מקודמו, זעק ללא לאות: 'יסל'ה הוא חזן עולמי, ויש לך הזדמנות של פעם בחיים לשמוע אותו. הוא יהודי ירא שמים, גם גדולי ישראל האזינו לו ושבחו את תפילתו המרגשת. 'יסל'ה נמצא כאן רק היום, ואילו דף הגמרא יהיה כאן גם מחו, גם מחרתיים, גם בשבוע הבא...'

אחרי מאבק ממושך, הקול האחרון ניצח. הרב אלישיב סגר את הגמרא באנחה כבידה, והלך בעקבות ההמון לכיוון העיר העתיקה. בדרך ניסה להרהר בדברי תורה עד ההגעה ליעד, אך משלא הצליח, הרגיש כי אולי טעה בהחלטתו. תחושה רוחנית חזרה והתעוררה בו, זעקת באלם קול: 'תורה מה תהא עליה? איך מלאך לבך לעזוב את דף הגמרא לטובת חזנות? מה יהיה על דף הגמרא שנותר מבייש בבית המדרש? בשערי העיר העתיקה, החליט לשוב על עקבותיו. התחושה הזו הכריעה, והרב אלישיב מצא עצמו חוזר את כל הדרך בואכה שכונת מאה שערים, רץ שוב לעבר הגמרא שאהבה נפשו...'

אך בזאת לא תם המאבק. בבואו לשכונה, ראה קבוצת יהודים של צורה, אברכי חמד תלמידי חכמים נודעים, צועדים אל העיר העתיקה, להצטרף לתפילתו של 'יסל'ה רונבלט. המלחמה הפנימית שבה והתחדשה כמקדם: 'ראה נא, אברכים תלמידי חכמים מבינים שאין כל פסול בללכת לשמוע את החזן הנדיב וכי מה רע? סלסול של תפילה, נגינת חזנות מרוממת, הרי זה עונג שבת עילאי, ובכלל - עולם הנגינה קרוב לעולם התשובה!'

הקול לא ויתר, היה עקשן וחזק מאוד: 'מה לך כי נחפזת לחזור בשעה שהמונים גודשים את מבואות העיר העתיקה בדרכם לחזן המופלא - וכי יקרה משהו אם תנח מעט מעמל הלימוד ותתענג על צלילים יהודיים מרגשים? וכי הדבר אסור או אינו ראוי? והרי זה עונג שבת שאין למעלה הימנו, והרי זה רגע נדיר ובלעדי ששוב לא יחזור?'

הוא כבר היה בשכונת מאה שערים, אך שב וסב על עקבותיו, מצטרף להליכה ההמונית אל העיר העתיקה. הוא יזרז את צעדיו על מנת לכסות על האיחור, וכעבור כעשרים דקות כבר עמד בחצר בית הכנסת 'החורבה', נדחק בין ההמונים הממלאים

"אחרי מאבק ממושך הקול האחרון ניצח, הרב אלישיב סגר את הגמרא באנחה כבידה והלך בעקבות ההמון..."

מ ודעות צהובות גדולות הודבקו בסמטאות ירושלים, מכסות במעטה זהוב את הפאשקוילים המודבקים על הקירות דבר יום ביומו. גל הפרסום היה חריג בהיקפו, כמויות המודעות היו גדולות לאין ערוך מהכמויות המוכרות כמודעות פרסום.

ולא בכדי. לא בכל יום מגיע מלך החזנות העולמי, החזן הנודע ר' 'יסל'ה רונבלט, להופעה חד פעמית בירושלים רבתי. 'יסל'ה, ששמו הלך לפניו מסוף העולם ועד סופו כגאון הגאונים בעולם החזנות, מי ששמו מוזכר בערגה עד ימינו אנו כמי שבנה וחיפש את יצירות החזנות היהודיות, התגורר במנהטן שבארצות הברית, ובאותם ימים, לפני כשמונים שנה, הגעה ארצה היתה פרויקט מורכב ויקר מאוד... מה רבה היתה ההתרגשות לקראת בואו של החזן המהולל. תושבי ירושלים שמחו והתרגשו על הזכות הייחודית והנדירה, מה שגרם בציבור הירושלמי לחרושת שמועות על המועד והמקום המדויקים בהם יופיע, ואז יוכלו הכל לשמוע את קולו הערב ולראותו מסלסל באומנות בקולו הנפלא...

בסופו של דבר, המודעות הגדולות הן שבישרו את העובדות לאשורן: 'יסל'ה יגיע ארצה ביום חמישי, כ"א בסיון תרצ"ג, ויעבור לפני התביה לתפילות שחרית ומוסף בשבת קודש, כ"ג בסיון תרצ"ג, בבית הכנסת 'החורבה' שבשערי העתיקה. עתה, הפכה ההתרגשות לציפיה של ממש, כאשר הכל ממתנים בדריכות לשבת המופלאה, בה יתנגן קול הטנור המפורסם והיפה בתבל בחוצות ירושלים...

רבים מתושבי ירושלים הצליחו לתפוס מקומות לינה בבית מכרים וידידים ברובע היהודי, על מנת להשכים קום עם שחר ולתפוס מקומות טובים בבית הכנסת 'החורבה'. אלה שלא הצליחו, התארגנו קבוצות קבוצות לציאה משכונת 'מאה שערים' ופבריה לכיוון העיר העתיקה, לקראת תפילת תפילת יום השבת. אין לב ירושלמי שלא נע וזע לקראת הופעתו של 'יסל'ה, וגם ארגוני החסד כבר נערכו לחלק שתייה בדרכים המובילות לרובע...

עם שחר יום השבת, רחובות ירושלים דמו לנחשול אדם ענקי. מאות מאות אנשים צעדו במרץ, רגליהם מוליכות אותם לבית הכנסת 'החורבה' שכבר היה מלא מפה לפה בשעות בוקר מוקדמת, הרבה לפני שעת התחלת התפילה המתוכננת. אלה שניחנו בכישורים מוזיקליים יוצאי דופן - הקדימו והזדרזו להיות מהיושבים ראשונה...

בשכונת מאה שערים, התגורר גם אברך מתמיד נחבא אל הכלים, בשם ר' יוסף שלום אלישיב. לא הרבה ידעו עליו, רוב זמנו הוקדש לסטנדר המתקלף בבית הכנסת 'אוהל שרה', על יד הגמרא האהובה ממנה לא הניח ידו...

אך ההתרגשות המוסיקלית, לא פסחה גם עליו. מנעוריו, ידע כי יש בו חושים מוסיקליים נפלאים, אך מעולם לא היה לו פנאי להקדיש להם מספקי תשומת לב. עתה, עם בואו של המוסיקאי הבכיר

פרשת שבוע

הרב אליהו רוסתמי

נסיון בלי הגיון

אברהם אבינו עבר עשרה נסיונות, ואמרו חז"ל גדול הנסיון הראשון כמו האחרון. הנסיון העשירי היה העקדה, וגם שם אמר לו "ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר אליך", וגם בפרשתנו אומר לו "לך לך מארצך וכו' אל הארץ אשר אראך".

נשאלת השאלה מה הקושי בנסיון הראשון של לך לך מארצך, רב הכי פשוט עם אמנות חכמים, אם גדול הדור יאמר לו "סיימת את השליחות בתל אביב, ועכשיו אתה מתבקש לעבור לדרום, בודאי שישמע לו", ואם הקב"ה מתגלה אליך בלילה ואומר לך לעזוב את המקום וללכת, אין ספק שאתה הולך, זה בכלל לא נסיון. כל שכן אברהם אבינו הענק שבענקים! ויותר מזה, אומר רש"י לך לך – "להנאתך ולטובתך ושם אעשך לגוי גדול וכאן אי אתה זוכה לבנים, ועוד שאודיע טבעך בעולם!" האם המילים האלו מגדילים את הנסיון או מקטינים אותו? בודאי שמקטין, איזה הבטחות של אלקים, תהיה לעם גדול, ותוכה לבנים, ואפרסם אותך בכל העולם, וארים את מזלך, "ונברכו בך כל משפחות האדמה", כל כפר ערבי יודעים מי זה "איברהים", גם לגויים יש את שמו של אברהם!

אברהם אבינו גידל את שמו של אלקים בעולם כל מקום שהולך הוא מודיע, חב"ה יש בעל הבית יש מנהיג, יש דין ויש דיין, העולם לא הפקר "ויקרא בשם ה' אל עולם" כל היעוד של אברהם היה לפרסם את האלוקות בעולם. לכן אמר ה' לאברהם "מה אתה תקוע בחרון, אתה בקבוק בושם לך תפיץ ריחך הטוב בעולם", ואגדלה שמך והיה ברכה, ה' נותן לאברהם פנקס צ'קים חתום על ידי אלקים, אז מה הקושי בנסיון של לך לך? ועוד שזה קשה כמו לעקוד את יצחק בהר המוריה?

והתירוץ הוא שההבטחות שקיבל אברהם הם הנסיון! ה' נותן לאברהם פנקס צ'קים חתום, עם כל הברכות שבעולם, "אתה הולך לארץ זבת חלב ודבש", אברהם מגיע לארץ ישראל "ויהי רעב בארץ", הצ'ק בלי כיסוי, נא לפנות למושך!

בהמשך אומר לו אלקים "כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתגנה ולזרעך עד עולם" (יג, טו), כל הארץ שלך בטאבו! ואחרי פטירת שרה הוא צריך להוציא 400 מליון דולר מהכיס בשביל לקנות חלקה של שתי מטרי! איפה ההבטחה? גם הצ'ק הזה חזר.

אם אלקים היה אומר לאברהם ללכת בלי הבטחות, אז לא היו לו ציפיות, אבל הוא מבטיח לו "הרים וגבעות" ובשטח אין כלום! אברהם מגיע למצרים ופרעה חוטף לו את שרה אשתו! איזה בזיון, גדול הדור הולך עם אשתו לחו"ל וחוטפים לו את אשתו לכל הלילה! ולוט מסתכל על אברהם ואומר "דוד אברהם איפה דוֹדָה שרה, איפה כל ההבטחות שקיבלת, צחקו עליך, בוא נחזור לחו"ר!"

ואברהם אבינו עם כל ההבטחות הוא לא שואל כלום, ה' העמיס אותו בהבטחות וניסה אותו, שאין כיסוי לצ'קים, וכל זה לבדוק את אברהם אם הוא מהרהר אחרי ה' או לא, ואברהם לא שואל!

פינת ההלכה

הרב רועי גנון

הלכות ברכות

● כאשר בא האדם לברך איזה ברכה צריך להבין את פירוש המילים שמוציא מפיו, ולא יזרוק את הברכה מפיו בלא מחשבה, וכשמברך על המאכל או השתיה, יכווין לברך לה' יתברך שעשה עמו חסד ונתן לו את אותו הדבר להנות ממנו, וכן שמברך על מצווה שבא לעשות, יכווין לברך את ה' יתברך שזיכה אותו לקיים את מצוותיו, וכבר הנביא ישעיה אמר "יען כי ניגש העם הזה, בפיו ובשפתיו כיבדוני, וליבו רחוק ממני, ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה", והיינו שאע"פ שעושים מצות ומברכים אותי מכל מקום הם עושים זאת מהשפה ולחוץ ואינם מתכוונים בברכות, ולכן צריך להיזהר לומר את הברכות בכונה, וטוב שהאדם ירגיל את עצמו לברך בקול רם משום שהקול מעורר את הכוונה.

● צריך לברך במתינות ולבטא את האותיות והתיבות שמוציא מפיו, ויזהר שלא לדלג אפילו אות אחת, שאין זה כבוד הברכה שמברך ומגדל את ה' בעולם, ויחשוב שאם היה נמצא מול מלך בשר ודם כמה היה נזהר לבטא את עצמו כראוי, קל וחומר שמברך את ה' יתברך שהוא מלך מלכי המלכים והוא שומע ומקשיב לכל ברכה של כל אדם, ולכן יש לברך בנחת ומתינות כראוי.

● כתב רבנו האר"י כ"ב האותיות הם תלויות במאה ברכות שאדם מברך כל יום, וכאשר אין האדם מברך איזה ברכה מהם תחסר אותה האות שאתה ברכה תלויה בה, ואם ברך אותה ברכה אלא שטעה בה, אז תהיה האות המצויה אבל תהיה חסרה, ואם ברך כתקנה ולא התכוון בה, אז האות שתלויה בה תהיה חשוכה ובלתי מאירה.

● אין להתעסק בשום דבר בשעה שמברך, ולכן לא יעשה מלאכה אפילו דבר קל.

הלכות הזכרת השם

● הגמרא במסכת פסחים אומרת על הפסוק "זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור", אמר הקב"ה לא שאני נכתב אני נקרא, אני נכתב אות י' אות ה' אות ו' אות ה', אולם אני נקרא באותיות אלף דלת נון יוד, ויש איסור חמור לומר את שם ה' יתברך כמו שהוא נכתב היינו באות י' אות ה' אות ו' אות ה'.

● איסור לומר שם ה' כהווייתו הוא בין אם אומר את כולם בתיבה אחת ובין אם אומר את האותיות בזה אחר זה ללא הפסק.

● אלו הנוהגים לומר לשם יחוד לפני עשיית המצוה יש להם להיזהר שלא יאמרו שם הויה בקריאת האותיות כהווייתו, אלא יאמרו י"ד ק"א ב-ו"א ו"ק"א, או שיאמרו אות י' באות ה' אות ו' באות ה', ויש להיזהר גם בשאר מקומות כגון בפתח אליהו שכתוב שם הויה.

● כאשר מזכיר את שם ה' יש בזה שלושה אופנים:

האופן הראשון - שאומר "אדני" והוא ככה גם נכתב, כגון בקדושת "ובא לציון" אנו אומרים "ברוך אדני יום יום", וכן לפני תפילת שמונה עשרה שאומרים הפסוק "אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך", ופירוש המילה הוא אדון הכל.

האופן השני - שאומר "אדני" אולם הוא נכתב אות י' אות ה' אות ו' אות ה' כמו שיש בכל הברכות כיום, צריך לכוון אדון הכל היה הוה ויהיה.

האופן השלישי - כשאומר "אלהים" או "אלהינו" יכווין שה' יתברך תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם.

● יש להיזהר ולקרוא את שם ה' מלרע ולא מלעיל.

● בברכות שאדם מברך במשך היום חייב לכוון כאשר מזכיר שם ה', אולם בשאר שם ה' שמזכיר בתפילה כגון בפסוקי דזמרה מעיקר הדין אינו חייב לכוון אולם לכתחילה טוב ונכון לכוון.

● יש אומרים שצריך לכוון בשעה שמזכיר שם ה', ויש אומרים שצריך לכוון קודם שיוזכר שם ה'.

● יש אומרים שכיום שכיוון שקשה לכוון בכל התפילה ובכל הברכות שבמשך היום, לכן יתנה האדם כל בוקר שבכל פעם שיזכיר שם ה' יהיה על פי אותה הכוונה של שם ה', ונוסח זה נמצא כיום בסיפורים לפני מודה אני, אמנם לכתחילה יש לנסות ולהקפיד ולהתאמץ לכוון בכל פעם שמזכיר שם ה', מכל מקום אפשר לעשות את התנאי וזה יועיל לכל הברכות והתפלות שמזכיר את שם ה'.

● בפסוק הראשון של קריאת שמע דאורייתא, וכן בברכה הראשונה של שמונה עשרה, אין זה מועיל התנאי ולכן צריך שם לכוון בכל התיבות ובמיוחד שמזכיר את שם ה'.

הציבורי ונמנע באופן שיטתי מרווח אישי. ולא עוד אלא שהוא מקבל את התואר המיוחד – והאיש משה עניו מאד מכל האדם. אבי האומה הישראלית – אברהם אבינו, רץ לעוברי אורח פשוטים ומחפש לכבדם בכבוד השמור למלכים ורוזנים. שאול המלך הראשון למלכי ישראל – יצא בחיפוש ודאגה אחר האתונות ומצא מלוכה. דוד הראשון למלכות בית דוד – היה רועה צאן אף הוא והראה כנות מתמדת בדאגה לאחר. והחכם מכל אדם שלמה המלך שזכה לבנות את בית המקדש ולהשכין שלום עולמי השיג זאת בזכות בקשה צנועה – להיות בעל לב אכפתי ושומע, היכול להכיל את מצוקת העם.

רבן גמליאל שהיה נשיא ישראל (בסוף המאה הראשונה לספירה) שמע מחברו רבי יהושע על שני חכמים – רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגדא שהם חכמים עצומים אבל עניים מרודים ואין להם אוכל ובגדים. החליט רבן גמליאל למנותם כאנשי הנהגה. הוא מבקש מהם להופיע לפניו והם מסרבים. פעם נוספת ושוב מסרבים. ואז שולח להם רבן גמליאל מסר: **"כמדומים אותם ששרה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם"**.

רבן גמליאל מבהיר לחכמים – אל תחשבו שהמנהיג מקבל שררה ושלטון כי האמת היא שהוא נהיה עבד לשולחיו ולציבור. ולא לחינם ישנו מנהיג יהודי ששליח ציבור מכסה את ראשו בטלית כאומר: "אני בסך הכל אנונימי – וכל כוחי מכוח הציבור".

כולנו מנהיגים

כל אחד הוא מנהיג של עם קטן, בדמות בני משפחה, בעל, אישה, בנים ובנות, תלמידים וחברים. ובעיקר כל אחד זקוק למנהיג – על עצמו, מידותיו וכוחותיו. נזכור תמיד שאף שראוי לתפוס הנהגה במקום שצריך לכך, יש להצטייד בהרבה ענווה ואכפתיות לאחר. בשבוע הבא ניגע עוד בכוחו של ההגה ברכבנו הפרטי. בהצלחה!

הרב יהודה שמעוני ממיר שיעור בישיבת אור דוד למגוון הרצאות נוספות כנסו לאתרנו Rabenu.com

מה ההגה עושה לאנשים!

מה כשאדם הולך ברחוב הוא לא צועק וכועס כפי שהוא יעשה כשהוא נמצא ברכב הפרטי שלו מאחורי ההגה? מה ההסבר להתנהגות המאוד לא מכובדת של הרבה נהגים, כלפי נהגים אחרים או הולכי רגל, התנהגות שיכולה לכלול רטינות, כעס ובמקרה קיצון גם אלימות, ודווקא כשהוא יוצא מהרכב הממוזג אל החום המהביל דווקא אז, באופן פרדוקסלי, הוא נעשה נינוח יותר – לפחות כלפי חוץ?

התשובה שופכת אור על אחת התכונות הקשות של בני אדם: **שכרון כוח!!**

תחושת הכוח והשליטה כביכול, שמקנה לנו ההגה יכולה לגרום לאותה בריונות כבישים לה אנו עדים יום בבישי ישראל. אדם שמחזיק בהגה יכול לקבל הרגשת כוח ועצמה שבעקבותיהן האדם עשוי ללקות בפרצי אלימות פיזית או מילולית. וכבר קבעו פסיכולוגים רבים, שרוב האנשים בעלי הכוח והשררה נוטים לנצלם לרעה. אנשים שחווים העצמה ושההגה בידיים שלהם, כמו פוליטיקאים, מנהלי עבודה, פקידי עירייה, נהג אוטובוס וכדומה, נוטים להיות יותר אטומים, פחות קשובים, לחשוב בהכללות, להדביק לאנשים סטריאוטיפים ואף לנהוג באלימות.

מעיון היסטורי של מנהיגי העם היהודי מגלים את ההיפך הגמור. ושהתנאי הראשוני למנהיג היה – דאגה כנה לאחר. משה רבינו ראשון מנהיגי העם – נבחר לתפקיד בגלל דאגתו לשה רך אשר היה צמא למים ומשה נושא על כתפו בדאגה אבהית. וגם כאשר מתמרדים נגדו חלק מהעם, הוא עדיין דואג לאינטרס

מהיום אפשר לתרום בכל מקום

מהו מכשיר "קהילות"?

קהילות הינו מכשיר המאפשר לתרום ישירות לארגונים ארציים ומקומיים בכל רגע נתון מכל מכשיר "קהילות".

תשלומים

ניתן לתרום למוסדותינו במכשיר "קהילות" גם בתרומה חד פעמית וכן ניתן לבצע תרומה בהוראת קבע.

איך משלמים

במכשיר זה ניתן לשלם באמצעות העברת כרטיס האשראי. התשלום היינו בטוח ומוגן.

